

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สล. (ผ.ชอ.)

โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๑๔ (ภายใน ๑๒๖๔)

ที่ มท ๐๘๐๑.๒/ว ๙๖

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ถอดเทพพระธรรมเทศนาของ พระใบฎีกา กิตติคุณ จิตติปัญญา

เรียน ร.อ.ส., หน.ผต., ผชช., ผู้บริหารหน่วยงานในสังกัด สล. และ ท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

ตามที่ สล. ได้จัดโครงการ “เปิดอาคารสุวทนา พังธรรมเทศนา” โดยเชิญผู้มีจิตเป็นกุศล ร่วมฟังธรรมเทศนา ทุกวันจันทร์กลางเดือนและวันจันทร์ปลายเดือน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๒ ณ อาคารสุวทนา สล. โดยได้ดำเนินการครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ และได้กราบอาราธนา พระใบฎีกา กิตติคุณ จิตติปัญญา เลขานุการเจ้าอาวาสวัดประสาธตบุญญาวาส กรุงเทพฯ มาแสดงธรรมเทศนา ซึ่งมีผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสังกัด สล. และหน่วยงานใกล้เคียงเข้าร่วมรับฟัง นั้น

เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากรให้มีสติปัญญา และมีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน สล. ได้ดำเนินการถอดเทพพระธรรมเทศนาของ พระใบฎีกา กิตติคุณ จิตติปัญญา ที่ได้แสดงธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ ณ อาคารสุวทนา สล. เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยสามารถดาวน์โหลดไฟล์เอกสาร และรับชมคลิปวิดีโอ ด้วยการสแกน QR Code ที่ปรากฏด้านล่างนี้ หรือสามารถสืบค้นได้ในเว็บไซต์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นระบบอินทราเน็ต เมนูหนังสือราชการภายใน เลือกหน่วยงานสำนักงานเลขานุการกรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งบุคลากรในสังกัดทราบโดยทั่วกัน

(นายสถิตย์ สีวะรัมย์)

ผอ.ก.ง.ปส. รกท.

ล.สล.

ดาวน์โหลดเอกสาร
พระธรรมเทศนา
พระใบฎีกา กิตติคุณ จิตติปัญญา

ชมคลิปวิดีโอ
พระธรรมเทศนา
พระใบฎีกา กิตติคุณ จิตติปัญญา

พระธรรมเทศนา พระใบฎีกา กิตติคุณ จิตติปัญญา

เลขานุการเจ้าอาวาสวัดประสาธตบวรวิหาร

“โครงการ เปิดอาคารสุวัทนา พังธรรมเทศนา”

วันจันทร์ที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒

ณ อาคารสุวัทนา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ขอความเจริญสุขสวัสดิ์ จงบังเกิดมีแก่ทุก ๆ ท่าน ผู้บริหาร ข้าราชการ ตลอดจนบุคลากรทุก ๆ ท่าน ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อาตมาภาพ พระใบฎีกา กิตติคุณ จิตติปัญญา เลขานุการเจ้าอาวาส วัดประสาธตบวรวิหาร ได้รับมอบหมายจากเจ้าพระคุณหลวงพ่อบุญมาศ เจ้าอาวาสวัดประสาธตบวรวิหาร ที่ปรึกษาเจ้าคณะเขตดุสิต ให้ทำหน้าที่แทนพระคุณท่านในวันนี้ โดยปรารถนาเหตุเนื่องในโครงการ “เปิดอาคารสุวัทนา พังธรรมเทศนา” ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดขึ้นในวันนี้ อาตมาภาพมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสได้มาพบเห็นญาติโยม สาธุชน คนดีทั้งหลาย ผู้เป็นพุทธบริษัท แลดูแล้วทุก ๆ ท่าน ล้วนแต่เป็นผู้มีจิตเลื่อมใสในการบำเพ็ญบุญบำเพ็ญกุศล ได้พร้อมอกพร้อมใจกันมาประกอบคุณงามความดี ในทาง พระพุทธศาสนา มีการถวายภัตตาหารเพล แต่พระสงฆ์ที่ได้รับนิมนต์มาในวันนี้ จากนี้ไปก็จะได้แสดงพระธรรม เทศนา สนองศรัทธาของญาติโยมทั้งหลาย เพื่อเป็นแนวทางแห่งการประพฤติปฏิบัติ ตามหลักพระธรรมในทาง พระพุทธศาสนาสืบไป ในเบื้องต้น ขอให้ทุกท่านได้ตั้งใจ นอบน้อมนมัสการพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์นั้นพร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์ ว่าเป็นสรณะที่พึ่ง แล้วสำรวมกายวาจาใจ ให้เป็นสมาธิในการฟัง ณ โอกาสต่อไปนี้ อาตมาภาพจะได้แสดงธรรมเทศนา พรรณนาศาสนธรรมขององค์สมเด็จพระชินวรสัมมาสัมพุทธ เจ้าในเรื่อง “กรรม และผลของกรรม”

ดำเนินความว่ากรรมนั้นย่อมจำแนกศัพท์ให้ตามและประณีต คำว่ากรรมหมายถึงการกระทำ มีทั้งฝ่ายดีและฝ่ายชั่ว ฝ่ายดีเรียกว่ากุศลกรรม ฝ่ายชั่วเรียกว่าอกุศลกรรม ท่านสอนให้ทุก ๆ คนสร้างแต่กรรมดี ที่เป็นกุศลประพฤติปฏิบัติชอบด้วยกาย วาจา และใจ เว้นจากการสร้างความชั่วที่เป็นฝ่ายอกุศลกรรม อันเป็นการประพฤติชั่วด้วยกาย วาจา และใจ คนทำกรรมดีนั้นย่อมได้รับผลดีส่วนคนทำกรรมชั่วย่อมได้รับผลชั่ว การที่จะมองว่าใครทำดีทำชั่วนั้น ต้องพิจารณาจากการกระทำของบุคคลนั้น ๆ ทั้งนี้ ก็เพราะว่าคนทำกรรมดี แม้จะต่อหน้าหรือลับหลังย่อมมีจิตใจรื่นเริงแจ่มใส มีสุขภาพร่างกายสบายใจย่อมมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ในสาธารณะชนทั่วสถาน ตรงกันข้ามกับคนที่ทำกรรมชั่วนั้น ย่อมรู้อยู่แก่ใจตนเองย่อมมีความหวาดระแวง ตระคร่งใจ เกรงไปว่าจะมีคนอื่นล่วงรู้ถึงเบื้องหลังของตนจึงทำให้จิตใจซุนซ่องหมองมัว ใบหน้าจะไม่สู้ยิ้มแย้ม แจ่มใส ผู้มีความเชื่อในเรื่องของกรรมและผลของกรรมนั้น ย่อมไม่กล้าทำบาปก็จริงอยู่ แต่ในบางครั้งบางคราว อาจมีการพลั้งเผลอหรือกระทำความชั่วลงไปโดยเจตนาก็ตาม เช่น มีการฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ หรือประพฤตินอกใจในทาง เป็นต้น โดยอาศัยกิเลสต่าง ๆ มี โลภะ โทสะ โมหะ เป็นต้น เมื่อได้กระทำลงไปแล้ว ก็รู้สึกกลัว ในการที่จะได้รับผลของกรรมทำให้เกิดความเสียใจกลุ้มใจยิ่งขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ทำให้อกุศลกรรมเพิ่มขึ้นอีก ได้อย่างแน่นอน จนสามารถที่จะส่งผลทั้งในภพนี้และภพหน้า ตลอดจนถึงภพต่อ ๆ ไปอีกด้วย ดังนั้น การกระทำอกุศลกรรมของบุคคลชนิดนี้ ก็ย่อมไม่มีโอกาสที่จะกลายเป็นอโหสิกรรมไปได้เลย วิธีแก้ไข อกุศลกรรมที่ตนได้กระทำลงไปแล้วให้กลายเป็นอโหสิกรรมได้นั้น จะต้องกระทำโดยเหตุ ๓ ประการดังนี้ คือ

๑. ต้องทำการอธิษฐานจิตใจของตนว่า เราจะไม่ทำทุจริตหรือทุจริตซ้ำเช่นนี้อีกต่อไป

๒. ไม่หวนกลับไปคิดถึงเรื่องราวอันนั้นอีก เพราะว่าเป็นการตอกย้ำเรื่องราวให้เป็นอกุศลอาจินณกรรม ทางมโนทวาร เช่น ทางกายของเราได้ทำไปเพียงครั้งเดียว แต่ในใจเรายังคิดอยู่เสมออยู่บ่อย ๆ เป็นการทำบาป ทางใจไม่มีที่จบสิ้น

/๓. พยายามสร้าง...

๓. พยายามสร้างกุศลอาจินณกรรม ให้เกิดขึ้นอยู่เสมอ ๆ เช่น มีการสอนการเรียนพระปริยัติธรรม อ่านหนังสือธรรมะอยู่บ่อย ๆ ฟังธรรมอยู่เนือง ๆ สวดมนต์ไหว้พระใส่บาตรแม่เมตตา แล้วอุทิศส่วนกุศลหรือ จะมีการรักษาศีลห้า ศีลแปด และมีการเจริญสมถกัมมัฏฐาน หรือวิปัสสนากรรมฐานอยู่เสมอ ๆ

หากมีการประพฤติปฏิบัติได้ดังกล่าวนี้เป็นประจำก็จะมีผลปรากฏได้ดังนี้

๑. **อกุศลทวิภูธัมมเวทนิยกรรม** คือกรรมชั่วที่จะให้ผลในชาติปัจจุบันนี้ก็จะกลายเป็น อโหสิกรรมไป

๒. **อกุศลอุปปีชชเวทนิยกรรม** คือกรรมชั่วที่จะให้ผลในชาติต่อ ๆ ไป ก็จะเป็น อโหสิกรรมไปได้เช่นกัน หากแต่หากกุศลกรรมที่เคยทำไว้นั้นจะต้องไม่เป็นกรรม คือกรรมอย่างหนักที่กรรมอื่น ไม่สามารถห้ามได้อันได้แก่

๑) **ปัญจानันตริยกรรม** คืออกุศลกรรม ๕ อย่างที่จะนำไปสู่นิรยภูมิอย่างแน่นอน เช่น ฆ่าพ่อ ฆ่าแม่ ฆ่าพระอรหันต์ ทำร้ายพระพุทธเจ้าจนถึงพระโลหิตห้อ และ ๕ ทำสังฆเภท คือยุยงให้พระสงฆ์ แยกแยกแตกหมู่กัน กรรมทั้ง ๕ อย่างนี้เรียกว่ากรรมหนัก ห้ามสวรรค์ ห้ามนิพพาน จะต้อง ไปสู่นรกอเวจีอย่างเดียว

๒) **ประการที่สอง นิตยมิจฉาทิฏฐิกรรม** คืออกุศลกรรมที่มีความเห็นผิด ๓ ประการได้แก่

๑. **นัตถิกทิฏฐิ** คือไม่เชื่อเรื่องผลของกรรม

๒. **อเหตุกทิฏฐิ** คือไม่เชื่อเรื่องเหตุของกรรม

๓. **อกรียทิฏฐิ** คือไม่เชื่อเรื่องบุญเรื่องบาป

หากประสงค์จะให้อกุศลกรรมทั้งหลายเหล่านี้กลายเป็นอโหสิกรรมได้นั้น จะต้องเกี่ยวกับ บุคคลที่เป็นเจ้าของการกระทำนั้น ต้องถึงพร้อมด้วยคุณสมบัติ ๕ ประการดังนี้

๑. **บุพเพตปญญตา** คือการได้เป็นผู้เคยสร้างสมบุญกุศลไว้แต่ปางก่อน

๒. **ปฏิรูปเทสวาสะ** คือการได้อยู่ในถิ่นที่ประกอบไปด้วยศีลธรรม

๓. **สัพปุริสุปลังเสวะ** คือการได้คบหาสมาคมกับพวกสัตบุรุษ

๔. **สัทธัมมัสสวนะ** คือการได้ฟังพระสัทธรรม

๕. **อตตสัมมาปณิธิ** คือการตั้งตนไว้ในทางที่ถูก

ในการที่จะทำตนให้เป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยคุณสมบัติ ๕ ประการได้นั้นจะต้องประพฤติตนให้เป็น ผู้ที่อยู่ในศีลธรรม มีการบำเพ็ญทาน รักษาศีล และภาวนาอยู่เสมอ ๆ แล้วตั้งความปรารถนาไว้ว่า

๑. ขอให้การบำเพ็ญกุศลของข้าพเจ้านี้จงเป็นอุปนิสัย เป็นปัจจัยไปทุก ๆ ชาติ

๒. ขอให้ได้เกิดอยู่ในถิ่นฐาน สถานที่ ที่ประกอบไปด้วยธรรมะทุก ๆ ชาติไป

๓. ขอให้ได้พบกับสัตบุรุษผู้มีความรู้ มีศีลธรรม และไม่ขอคบค้าสมาคมกับพวกคนพาล

ทุก ๆ ชาติไป

๔. ด้วยอำนาจแห่งการฟังศึกษาธรรมมะของข้าพเจ้านี้ ขอจงเป็นพลวปัจจัยให้ข้าพเจ้าได้มี โอกาสฟัง และเรียนธรรมมะที่ถูกต้องทุกชาติไป

๕. ด้วยอำนาจแห่งการที่ข้าพเจ้าได้ประพฤติกาย วาจา ใจ ในทางบริสุทธิ์นี้ ขอจงเป็นอุปนิสัย ปัจจัย ให้ข้าพเจ้าได้มีจิตใจตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรม และได้ประพฤติอยู่แต่ในทางสุจริตทุก ๆ ชาติไป

การที่จะทำให้เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยคุณสมบัติ ๕ ประการดังกล่าวมานี้ เมื่อผู้ใดประพฤติเป็นไป ได้ครบถ้วนโดยอาศัยศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ และปัญญาอย่างแก่กล้าแล้ว ก็สามารถทำให้ผู้นั้นได้เป็นผู้ถึง พร้อมด้วยคุณสมบัติ ๕ ประการ ในภพต่อ ๆ ไปได้ทุก ๆ ชาติ จนกว่าจะเข้าสู่พระนิพพาน แต่แนวทางที่กล่าว มานี้ ไม่ใช่จะเป็นไปได้โดยง่ายเพราะบุคคลที่จะมีการประพฤติปฏิบัติให้เป็นไปได้โดยสมบูรณ์ดังกล่าวมานั้น ก็หา ได้ยากมาก นอกจากจะเป็นบุคคลที่มีบารมีแก่กล้าเท่านั้น จึงจะทำให้สำเร็จลงไปได้ แต่อย่างไรก็ตาม

/หากเรากลัวโทษภัย...

หากเรากลัวโทษภัยที่จะต้องประสบกับทุกข์ในภายภาคหน้า ก็จะทำให้มีความเพียรไม่ย่อท้อเพื่อความดับทุกข์ อันจะมีแก่ตน บุคคลไม่ควรดูหมิ่นบาป ว่า บาปเพียงเล็กน้อยคงจะไม่มาถึง แม้หม้อน้ำยังเต็มได้ด้วยน้ำ ที่หยดลงมาที่ละลายได้ฉับไฉน คนพาลเมื่อสั่งสมบาปแม้ทีละเล็กทีละน้อยก็ย่อมเต็มได้ด้วยบาปฉับนั้น ความจริงแล้วพระพุทธศาสนา มิได้สอนเพียงไม่ให้คนไม่ทำบาปเพียงเท่านั้น แต่ยังสอนวิธีละบาปให้หมดไปด้วย หากแต่มีใช้การล้างบาปหรือไถ่บาป เพราะไม่อาจทำได้ แต่พระพุทธศาสนาสอนวิธีกำจัดบาปที่จะเกิดขึ้นต่อไป ให้หยุดเกิด คือไม่ให้มีโอกาสเกิดขึ้นได้อีกต่อไปด้วย หมั่นเพิ่มเติมความดีอยู่เป็นประจำ เพื่อให้กุศลกรรมให้มีความกล้ามากขึ้นพอที่จะไปเบียดเบียนตัดรอนอกุศลกรรม คือกรรมชั่วที่เคยทำเอาไว้แล้วนั้น ให้ลดกำลังลง จนกระทั่งไม่มีโอกาสที่จะส่งผลได้อีกต่อไป นี่คือวิธีละบาปในทางพระพุทธศาสนา จัดเป็นที่สูงสุดแห่งความดี ฉะนั้นอกุศลกรรมที่ได้ทำลงไปนั้นจะกลายเป็นอโหสิกรรมไปได้ก็ด้วยการกระทำความดีใหม่ ดังที่กล่าวมานี้แล้ว พระพุทธศาสนานั้น สอนแต่ความจริงซึ่งเป็นกฎธรรมดาของโลก เป็นสิ่งจะทุกกาลเวลาไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา หรืออำนาจของใคร ไม่มีใครฝืนกฎธรรมดาของโลกที่เป็นสิ่งจะนี้ได้เลย ไม่ว่าผู้นั้นจะนับถือศาสนาหรือไม่นับถือ และไม่ว่าผู้นั้นจะมีอำนาจวาสนาเพียงใด ทุกคนล้วนมีชีวิตเป็นไปตามกรรมคือการกระทำของตน ที่ได้กระทำลงไปแล้วทั้งสิ้น และจะเป็นอะไรอีกต่อไปก็เพราะการกระทำของตนเอง ด้วยเหตุฉะนี้เราจึงเปรียบเสมือนเป็นทายาทของกรรม คือเป็นผู้รับผลของกรรม

กัมมัสสะโกมฺหิ เรามีกรรมเป็นของของตน

กัมมะทายาทฺโห เรามีกรรมเป็นผู้นำมามอบให้

กัมมะโยนิ เรามีกรรมเป็นผู้นำมาเกิด

กัมมะพันธฺวณฺณํ เรามีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์และพวกฝูง

กัมมะประฺภูติสฺสระโน เรามีกรรมเป็นที่พึ่งที่อาศัย

ยัง กัมมัง กะริสสามิ เราจักทำกรรมอันใดไว้

กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา จะเป็นบุญหรือเป็นบาป

ตัสสะ ทายาทฺโห ภาวิสสามิ เราจักต้องเป็นผู้รับผลแห่งกรรมนั้น

กัมมฺนา วัตตติ โลโก สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม

พระพุทธภาษิตนี้เป็นคำตอบที่ชัดเจนว่า คนและสัตว์ทั้งหลายที่มีอันเป็นไปต่าง ๆ นานานั้น ทุกข์ก็มี สุขก็มี ดีก็มี ชั่วก็มี มิได้เกิดแก่ผู้ใดอื่นและไม่ได้เกิดแก่เหตุใด ๆ ทั้งนั้น นอกจากอกุศลกรรมที่ตน เคยได้กระทำเอาไว้แล้วทั้งสิ้น บาปกรรมที่ได้กระทำลงไปแล้วทั้งนั้นย่อมตกเป็นมรดกของผู้กระทำอยู่นั้นเอง และไม่อาจสามารถที่จะลบล้างให้หายสิ้นหมดไปได้ ความดีความช้วนนั้นไม่ใช่สิ่งของที่เราจะหยิบยื่นให้ใครได้ เมื่อไม่ต้องการ เพราะความดีความช้วนนั้นเป็นนามธรรมไม่ใช่รูปธรรมไม่มีรูปร่างแต่จะติดตรึงอยู่ในใจของผู้กระทำตลอดไป บุญและบาปไม่ได้ขึ้นอยู่กับศาสนาใด ๆ ผู้นับถือศาสนาใด ๆ ก็ไม่อาจจะลบล้างบาป อันที่ตนได้กระทำลงไปแล้วได้เลย ในธรรมวิจารณ์ท่านแสดงความบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์แห่งลัทธิอื่นไว้ ๒ ลัทธิ คือ ลัทธิพราหมณ์ และลัทธิคริสต์ ลัทธิพราหมณ์นั้นถือว่าบาปที่ทำการทำลงไปแล้วอาจชำระให้หมดจดได้ด้วยวิธีลอยเสีย เมื่ออาบน้ำในแม่น้ำคงคา ส่วนลัทธิคริสต์นั้นถือว่า ความหมดจดจะมีได้ด้วยการอ้อนวอนพระเจ้า เพื่อโปรดยกโทษให้ เช่นเดียวกับพระเจ้าแผ่นดินพระราชทานอภัยโทษให้แก่ผู้กระทำความผิดได้พ้นจากพระราชอาญา ฝ่ายพระพุทธศาสนานั้นถือว่าทำบาปเองย่อมเศร้าหมองเอง ไม่ทำบาปเองย่อมหมดจดเอง ความหมดจดและความเศร้าหมองเป็นของเฉพาะตน คนอื่นจะทำให้ผู้อื่นหมดจดนั้นหาไม่ได้ สรุปได้ว่าใครจะนับถือศาสนาใดก็ตาม จะล้างบาปหรือไถ่บาปได้หรือไม่ก็ตาม บาปนั้นก็ยังมิได้หมดไปแต่ยังคงอยู่และพร้อมที่จะให้ผลแก่ผู้จะทำเสมอ หากบุคคลเหล่านั้นยังเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในสังสารวัฏนี้ จริง ๆ แล้วศาสนาทุกศาสนาต้องการสอนให้คนทำความดีทั้งสิ้น แต่จะดีแค่ไหน ดีอย่างไร และจะดีให้ถึงที่สุดหรือไม่ นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่าต้องขึ้นอยู่กับปัญญา คือสัมมาทิฐิของผู้ปฏิบัติจะพึงรู้และเห็นได้เอง ดังนั้นเราจึงต้องประพุดิตตนให้เป็นผู้ที่อยู่ในศีลธรรมโดยมีการบำเพ็ญทาน รักษาศีลและภาวนาอยู่เสมอๆ หมั่นสร้างสมคุณงามความดี

/ให้เกิดขึ้น...

ให้เกิดขึ้นอยู่เสมอ ๆ แล้วรีบเร่งทำความเพียรและพัฒนาตนเอง เพื่อที่จะให้คุณงามความดีนั้นได้คงอยู่กับเราตลอดไปจนตราบชั่ววินิจนัยันตร์

ในการอวสานแห่งการแสดงธรรมเทศานี้ อาตมาภาพขออาราธนาอานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดจงได้มาปกป้องคุ้มครองให้ท่านทั้งหลาย ได้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และมีพลานามัยอันสมบูรณ์ ขอให้เจริญยิ่งด้วยอายุวรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ เนื่องนิจมีดวงจิตสถิตมั่นในพระรัตนตรัย หากนึกคิดหรือปรารถนาในสิ่งหนึ่งประการใด อันประกอบไปด้วยธรรมะแล้วไซ้ อาตมาภาพขออำนาจอวยพรให้ทุก ๆ ท่าน จงได้สมดังมโนเรศ ทุกเมื่อ ทุกประการ ทุกท่านเทอญ

วิสาขามาก็พอสมควรแก่เวลา จึงขอสมมติยุติลงไปแล้วเพียงเท่านี้ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ผู้ถอดเทป : นายกันตวิชัย วงศาสุวรรณ